

Фізик із поетичною душею

ПОЛІСЬКИЙ КРАЙ БАГАТИЙ НА ТАЛАНОВИТИХ ЛЮДЕЙ, КОТРІ У СВОЇЙ ТВОРЧОСТІ ОСПІВУЮТЬ ЙОГО ВЕЛИЧ І КРАСУ, НАПОЛЕГЛИВОЮ ПРАЦЕЮ ПРИМНОЖУЮТЬ НАДБАННЯ ПОПЕРЕДНІХ ПОКОЛІНЬ.

Іван Степанович Прокопець — один із гідних представників славного українського роду. Народився у буремний 1942 рік, коли земля наша страждала від ворожої навали, у дружній працюючій родині. Батьки були родом із Степаня, виховували семеро дітей. Ще у 30-х роках вони купили землю на хуторі Заводня, що розташовувався неподалік від с.Майдан. Довелось тяжко працювати — викорчували пеньки. Завдяки працелюбності та наполегливості батьків землю було оброблено, зведено хату, в якій радо оселилася родина. Батько був справжнім господарем, дбав про сім'ю, тримав велике господарство: пару коней і мав інвентар до них, овець, гусей. Навесні рясно зацвітав садок і навколо квіток літали бджоли, збираючи нектар. Пасіка складалася з 30 вуликів, запашним медом залюбки ласували діти. Маючи золоті руки та хист, чоловік змайстрував саморобний млин, мав манеж, молотарку, віялку, січкарню, але під час війни все було знищено, частину майна забрано згодом у колгосп. І довелося сім'ї зазнати горя. Та найбільшою бідою, що спіткала дружну родину, стала звістка про арешт батька. Його звинуватили у зв'язках з націоналістами, у куркульстві і в 1945 році відправили до в'язниці. З гірким болем у серці прощалися з татом його дітки і згорьована дружина. Довгих 11 років не чули вони його добрих порад і піклування. Хату було зруйновано.

Від переслідувань, як сина ворога народу, Івана врятувало те, що був записаний на прізвище матері. Допитливий здібний хлопець успішно закінчив Малостидинську середню школу і вступив на фізико-математичний факультет Рівненського педагогічного інституту. Але все ж таки інформація про те, що батько арештований, дійшла до органів безпеки і відчував постійний контроль з їх боку аж до настання Незалежності. Після закінчення вузу повернувся працювати у рідну Малостидинську школу. Педагогічний стаж Івана Степановича склав 47 років, а загальний — 52. Своїм учням педагог радо передає багатий досвід і знання, адже й досі викладає. Вихованці його понад 20 разів були учасниками обласних олімпіад з фізики. У його доробку багато методичних статей. Іван Прокопець — відмінник народної освіти, вчитель-методист. Любить

поезію, а коли приходить натхнення, з-під пера народжуються вірші.

Анна НАДЄЖДИНА.

Пропонуємо увазі читачів газети декілька з них.

Життя — це час, що викроїв Господь для нас.
Змінить його ніхто не в силі.
Зупинишся — не доженеш,
А вирвешся вперед —
то ще не знать, куди ускочиш.
Тож золоту середину вибирай
І так живи, як Бог цього твій хоче.

Жінки — це Божий дар природи,
Не можна погляд відірвати
від їх земної вроди.
В них чарівне все: і очі, й губи, й ніжні ручки,
Та забувати не варто,
що і в троянд є теж колючки.

Мрії

Одне-єдине є в людини,
чого ніхто не зміг забрати.
Це мрії, мрії, наші мрії.
Ти в них пірнаєш, ніби птах.
Вони із нами завжди поряд,
Ми нерозлучні навіть в снах.
Це мрії, мрії, наші мрії,
Ми в них купаємось в думках.
Вони бувають в нас в долонях
Або ж за сотні тисяч миль.
Це мрії, мрії, наші мрії,
Вони приносять нам і радість,
а інколи — нестерпний біль.
Вони із нами будуть вічно,
Ми не розстанемось й на мить.
Це мрії, мрії, наші мрії,
Вони залишаться із нами,
Як перестанем навіть жити.